

den Jartplan, der er forhandlet mellem vedkommende Interessentklub og Ministeren, og som vil træde i Kraft, naar Dampskibet kommer i Gang. Jeg udtalte udtrykkelig, at, naar Jartplanen kom istand, kunde man ved at sende et Brev til Masnedshund faae det samme Aften til Stubbekjøbing med Postdampskibet. Saaledes vil det ganske sikkert foregaa. Hvad angaar det ærede Medlems Forbindelse med hans ærede Kollega, da skal jeg ikke forstyrre en sliq om Forbindelse mellem Rigsdagsmænd fra samme Egn; men jeg vil bede det ærede Medlem overveie, om det ikke var muligt, at en anden Route dog var meget bedre for det paagjældende Sted end den, han har nævnt, og om Beføstningerne ikke kunde anvendes meget heldigere for Falslev paa en anden Maade end den, han har nævnt. Det kræver en passende Overveielse.

Clausen: Naar det ærede Medlem antydede en anden Route, der mulig var bedre, skulde den vel gaa direkte fra Nykjøbing til Stubbekjøbing forbi Brevsamlingsstederne, men den vilde blive mere end dobbelt saa dyr som den, jeg har omtalt, og da disse to Byer ikke ligge saa langt fra hinanden og have deres naturlige Forbindelse gennem deres Opland, er det en Selvfølge, at denne Forbindelse er den naturligste og billigste.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til, hvad der er udtalt i Møderne igaar og idag, idet jeg dog af Hensyn til den lange Tid Forhandlingen allerede har medtaget, skal begrænde mig til at omtale saadanne Emner, som maatte have Betydning med Hensyn til Afstemningen eller i hvert Fald have større Interesse. Jeg skal da først nævne, hvad der er blevet udtalt om den ringe Benyttelse af Brevkort, der staar i Forbindelse med den — det indrømmer jeg — forholdsmæssig høie Betaling for dem. Betalingen er imidlertid fastsat i Postloven af 1871 og kan kun forandres ved Lov. Jeg skulde imidlertid ikke have været saa utilbeielig til at bringe en saadan Forandring i Forslag, naar jeg ikke havde frygtet for, at Vedtagelsen af en Nedsættelse paa dette Omraade skulde bringe en endnu ugunstigere Stilling for Resultatet af vor Postbesørgelse end den, der allerede er tilstede. Jeg tvivler nemlig ingenlunde om, at det er fuldkommen rigtig, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) har anført, at Nedsættelse af

Laxten paa Brevkort til, hvad der i mange Lande er det Almindelige, nemlig til det Halve, 4 Ore istedetfor 8, vil have til Følge, at der vil bruges Brevkort i en meget større Udstrækning end hidtil (Lauher: Ja!). Det ærede Medlem, som ogsaa har anført noget Eignende, bekræfter det; men i samme Grad som Brugen af Brevkort tiltager, frygter jeg, ville de andre Forsendelser aftage, og dette har jo ogsaa i høieste Grad viist sig at være Tilfældet i vort Naboland, Tjdsfland. Meddens Forholdet med Hensyn til Korrespondancen saavel ved den almindelige Brevforsendelse som ved Forsendelsen af Brevkort har holdt sig i jevn Udvikling, er Forholdet mellem dem i høi Grad forrykket. Benyttelsen af Brevkort vil stige i en overordentlig Grad, og Følgen vil blive, at der ikke vil blive Fremgang i Indtægterne, men ganske utvivlsomt en Forringelse. Efter alle de Udtalelser, jeg har hørt her i Thinget lige til for ganske nylig, er der ikke mindste Udfigt til, at man her kan opnaa nogen bedre Stilling i økonomisk Henseende ved en nok saa ringe Forhøielse af de hidtil gjældende Laxter hverken for Telegrafvæsenets eller for Postvæsenets Vedkommende, idet man har den Mening, at, naar man engang har gjort Springet nedad, kan man ikke gjøre det om igjen. Jeg kan ikke se, hvorfor det er umuligt at rette en Feil, som man har begaaet (Afbrydelse). Det ærede Medlem mener, at det dog forholder sig saaledes. Det er imidlertid ikke den Fremgangsmaade, der bruges i andre Lande; der har man under Forhold, hvor man har set, at man er gaaet for vidt, rettet Forholdet ved en Tilbagegang. Vore Telegramlaxter ere de laveste, som eksistere; de ere rettede efter Schweiz, som havde de laveste Laxter. Schweiz har imidlertid forandret sine Laxter, det har erkjendt, at det har begaaet en Feil, idet det har anset det for urigtigt, at Telegramlaxterne skulde være saaledes, at Staten lider Tab, og det har derfor forhøiet dem. Det samme gjælder om Belgien og i andre Lande, hvor man antager, at man er gaaet for vidt, idet man allevegne er enig om, at det er en Statsindustri, som vel just ikke behøver at give nogen Indtægt for Statskassen, men som heller ikke bør forvolde den Udgift. Jeg tvivler ingenlunde om, at man ved paany at tage de samlede Postlaxter under Overveielse, kan foretage nogle Rettelser, som kunne være ganske hensigtsmæssige. Vore Postlaxter ere overordentlig billige, navnlig forsaavidt man med et 8 Ores Mærke kan sende til ethvert Sted i Landet en